

SZTHÜU 17. VAS

Máté 18:19 Ismét, mondom nektek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.

Máté 18:20 Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük

Kedves Testvérek! Itt a templomban és odahaza a monitor előtt!

Mai igénk nem érthető a fejezet elején történtek ismerete nélkül.

Máté evangéliumának 18 fejezete a tanítványok kérdésével kezdődik:
Vajon ki a nagyobb a mennyek országában?

Az Úr egy gyermeket állít eléjük.

Sára Róza, 15. unokám születése utáni hazahozatalakor kíváncsi voltam, hogyan fogadja Mózi, a bátyus a hugicát?

A képsor magáért beszél. Amikor édesanyja elvonult az újszülött szoptatására, Mózi egy játék targoncára valami dobozfélét pakolt és azt mondta:
„beviszem a szaftos tejet”.

Soha nem hallottam ezt a kifejezést, de az ő részéről, valami hiteles cselekedete volt annak, hogy elfogadta a család új tagját.

Biztosan lesz még féltékenység, biztosan lesz önzés, de az Úr Jézus mégis a gyermeket állítja a vetélkedő tanítványai elé és a mi gyülekezetünk elé is.

Az evangéliumokban és a mai gyülekezetekben is, közöttünk is állandóan jelen vannak ezek a sokszor nem éppen a helyzethez illő kérdések.

Megdöbbenő ugyanis, hogy mikor? mi után játszódik le ez a vetélkedő?

Jézus Krisztus nem sok órával korábban másodszor jelentette kínos szenvedését. A tanítványok elszomorodtak, de egy szót sem szóltak, nem kérdeztek semmit. Csak szomorkodtak.

Szomorkodtak és látni való volt, hogy abszolút nem vették a lapot.

Miért, mert valami más motoszkált a fejükben.

És mikor Máté leírja, hogy Jézus harmadszor jelenti szenvedéseit, ekkor már annyira megemelkedett az ingerküszöb, hogy elmarad a szomorkodás. Még kiélezettebb lesz az oda nem illő kérés: a Zebedeus fiak anyja és protekciót kért gyermekei számára. Uram, mondd, hogy az én két fiam üljön a jobb és bal kezed felől a mennyek országában.

Hallatlan faragatlanság. Éppen a keresztről beszél, és a tanítványi gyülekezetben folyik a versengés, a taktikázás.

Egyszer egy szülő mondta el, hogy súlyos, életveszélyes betegséggel mentő szállította a kórházba. Az egyik gyermeke csak később ért be a kórházba, nem sokat szomorkodott, nem kérdezte az alélt beteget, mert az volt az első kérdése: „írtál végrendeletet, hol van?”

Jézus bejelenti szenvedését a kínzást, a kereszthalált és utána a legfontosabb kérdés: ki a nagyobb a mennyek országában? –

Jézus gyermekeket állít a versengők elé.

18, 3: És monda: Bizony mondom nektek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.

Miért éppen gyermeket?

Tudjátok, Testvérek, itt az Úr Jézus nem a gyermekek tulajdonságait, nem a gyermekek vélt tisztaságát állítja eléjük és elénk.

Nem a József Attilás: Én még őszinte ember voltam – korszakot állítja az Úr a középpontba.

A gyermeki tisztaságra és ártatlanságra sokan gondolnak itt közülünk is, de meg kell mondjam, nem erről van szó.

A kisgyermekkel az Úr nem a gyermeki ártatlanságot állítja elénk!

Nem is a Rousseau-i ártatlan ösközösség dicséretét és társadalom romlása kritikáját.

Nem is Ovidius Metamorphoses-ét: Aurea prima sata est aetas, quae vindice nullo – (latin): Az első az aranykorszak volt, melynek emberei bíró (perek) nélkül éltek.

Hanem azokat, akik bár bennük van a bűn, az eredendő, és igaz rájuk a próféta szava: bűnben melengetett engem az én anyám, de lelkükben még oly közel vannak ahhoz a léthez, ahonnan a testet öltés világába léptek.

Még bennük van a színről-színre látás – még nem hűlt ki belőlük az anyaméh melege előtti mennyek országának életparazsa.

A Jeruzsálem-i bevonulása után az Úr megtisztította a templomot, (ott is megjelennek a gyermekek!)

a templomot korbáccsal és kötéllel, de most a tanítványok között egy kisgyermekkel tisztít.

A mennyek országát nem a hitviták, a dogmatikai igazságok alkotják, hanem a gyermekek.

A jövő gyülekezete a gyermeki hit alapján van.

A gyülekezet nem egyházjogászok és teológusok és diakónusok közössége, hanem a gyermekek országa.

Cseri Kálmán igehirdetésében egy kisgyermek levelével világítja meg ezt a gyermek odaállítást:

Ezt írta a gyermek: Édes Jézus! Tudom, hogy vasárnap ott leszel Te is a templomban, majd ott fogom megmutatni Neked az Új cipőmet, melyet születésnapomra kaptam! Megható, gyermeki, de Ezzel áttértünk az ige mai kérdésére. Csak azok lehetnek egy akaraton, akik között ott van Jézus. Akik Jézus gyermekei. A gyermeki hit hozza a csillogó lábbeliket. Mert ott van Jézus az istentiszteleten.

Tudtam-e erre a mai alkalomra úgy jönni, hogy itt van Jézus.
Tényleg, hol van Jézus?

A bűneset utáni „Ádám, hol vagy?” Ember hol vagy? – megkeresztelt, megkonfirmált testvér, hol vagy?

Lelkész, presbiter, hitoktató! hol vagy? válasza egy másik kérdés: Jézus hol vagy?

Itt van Jézus a szentendrei gyülekezetben?

Itt az Isten köztünk, ő, kit éjjel-nappal Angyalsereg áld, magasztal. Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek A mennyei boldog lelkek. Ó, Urunk, Halld szavunk, Ha mi, kicsiny néped Hódolunk tenéked!

Itt van! Még egy éve sem vagyok közöttetek, de sokatokkal való találkozáskor, beszélgetésekkor valami csodálatos melegséget éreztem. Ez a Jézus közelsége. Amikor örülsz a gyülekezetednek, mert egyszerűen mindenből olyan szeretet árad feléd. Ezért vágysz itt lenni testileg lelkileg, és ezért akarsz részt venni a technika segítségével most, a járvány idején is. Mert érzed, itt van Jézus.

Hol van Jézus?

Mennybe ment. Fölemeltetett, eltávolodott.

Az Atya jobbán ül – mondtuk a Hitvallásban.

Hadd mondjam, hogy Jézus Krisztus a mennybemenetelével nem, hogy eltávolodott, hanem akkor került igazán közel az emberhez.

Ez az a dolog, amit mindig elfelejtünk, vagy nem akarunk fölfedezni.

Jézus Krisztus mennybemenetelével még közelebb került a szívünkhöz.

Gondoljunk arra, hogy az emberré lett, a történelemben belépett Fiú Isten éppen az emberréletelével korlátozta magát bizonyos értelemben. Például: Judeában munkálkodván, testileg távol volt a Rómában élő emberektől.

A Mennybe ment Krisztus közel kerül mind a 7 milliárdhoz!

A mennybemenetel üzenet, nemcsak az, hogy a megüresítésből visszament isteni, végtelen valójába, hanem az is, hogy ezáltal megszűnt a térbeli és időbeli korlátozottsága. Itt van Isten köztünk - szól gyönyörű énekünk.

Pál így mondja ezt az Aeropagoson: Apcs 17:27 Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, **jóllehet bizony nincs messze egyikőnktől sem: >>**
Apcs 17:28 Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképpen a költőitek közül is mondták némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk.

Testvérek! Amikor azt mondja Krisztus:

Máté 18:20 Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük akkor nem statisztikát, létszámot emleget csupán, hanem egy csodálatos jelenséget. Egy emberi szervezéstől független, lélektani ráhatásokat nem igénylő jelenség. A lélekkel való betöltekezés. Ez a permanens pünkösöd!

Mert pünkösöd nemcsak a bábeli nyelveket egyesíti, hanem az akaratot!

Miért mutatkozik be az Isten Szentháromságként, hogy hirdesse, ő a mindenben egyetértés Istene!

És azért beszélünk permanens pünkösdről, vagyis a Szentlélek állandó kitöltéséről, mert a Lélek munkálja köztünk az egyetértés és a lelketlenség a széthúzást, a klikkesedést a gyülekezeteken belül is.

Hadd ne tagadjam meg magam a következő szemléltetéssel:
A kémiából tanultuk a katalizátorok szerepét.

A Szentlélek a gyülekezeti egyetértés katalizátora.
A görög eredetű szó jelentése katalüo: a feloldódást munkáló.

Régi megfigyelés, hogy két anyag egymásra hatását a katalizátor úgy indíthatja el és úgy gyorsíthatja fel, úgy teheti eredményessé a folyamatot, hogy ő maga részt vesz ugyan a folyamatban, de ő nem változik.

Istennél nincsen változás, vagy változásnak akár árnyéka sem, de Jézusban közöttünk föloldja a görcsöket, a büszkeség és önérzetesség taszításait. Lánggra lobban a Szentlélek lángja, meleg árasztja el a szívet és elhangzik a mindenben egyetértő kérés:

Jöjj mihamarabb Jézus! Oldd fel görcseinket és gátjainkat! Katalizáld köztünk a szeretetben összeforrás folyamatait! Szabadítsd meg az emberiséget a Személyes gonosz megkötözésétől!

Szabadítsd meg népünket ezer ellenségétől! Pogány hajlamaitól. Növelj gyülekezetünket a gyermekekkel, a megtérőkkel!

Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám, Égi lángod járja át szívem és a szám! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!

Testvér legyen ez a vers minden templomba lépő imád!

Ámen .